

[ODRZYSKORA *sb m*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

sg N odrzyskora. ◇ pl G odrzyskor(o)w. ◇ D odrzyskor(o)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Ten, kto zdejmuje skórę ze zwierzęcia: odrziłkorá/ Excoriator. Volck Ooo3v.*

2. *Ten, kto wyzyskuje kogoś, bierze nadmierne opłaty; przeni: A což ná to rzecze okrutnik á odrziłkorá ludzki? WujPosN 1584 2/302 (Linde); A niemiłościernym zaśię y odrziłkorom/ ták Duch ś. mowi: Biádá tobie ktory inŹe łupifz/ ábowiem teŹ y lam złupiony będziefz. GrzegŹarnPos 1597 127 (Linde).*

W przeciwstawieniu: »odrzyskora ... jałmuŹnik«: áby fie sftawáli z śwowolnych á wŹetecznych niewiaft/ cnotliwe á pokutuiące: z Celników EwángeliŹtowie/ z przeŹládowncow ApoŹtołowie/ z odrziłkorow á z iáwnogrzeŹfznikow wielcy IáłmuŹnicy WujPosN 1584 2/87 (Linde).

Synonim: 1. łupiskora.